Kindermishandeling: knelpunten in de rol van de huisarts

Haio: DE VOS Pieter , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: FOURNEAU Inge , HIMPENS Kristin , PEERS Koen , THIENPONT Alexandra

Context: Zorgverleners uit diverse disciplines worden nog steeds geconfronteerd met moeilijkheden omtrent de detectie, bespreking en multidisciplinaire aanpak van kindermishandeling. Daarenboven heeft de COVID-pandemie er mogelijks voor gezorgd dat deze moeilijkheden toenamen, maar ook dat er nieuwe problemen verschenen.

Onderzoeksvraag: Hiervoor werd er een gemengd kwantitatief en kwalitatief onderzoek opgesteld, om zo de knelpunten bij kindermishandeling in Vlaanderen op te sporen, en hoe de COVID-pandemie hier verandering in bracht. Daarnaast werd ook de rol van de huisarts in dit proces onderzocht.

Methode: Er werd een vragenlijst opgesteld die bij huisartsen peilde wat volgens hen, hun rol is bij kindermishandeling. 76 Huisartsen beantwoordden deze vragenlijst en zorgden voor inzichten over de bestaande knelpunten en de verwachte verantwoordelijkheden van de huisarts met betrekking tot kindermishandeling. Nadien werden er interviews afgenomen bij ervaringsdeskundigen binnen een gevarieerde groep van zorgverleners. Hier werd gezocht naar opinies over knelpunten in de detectie en aanpak van kindermishandeling, alsook naar het effect van de COVID-pandemie hierop. Transcripties werden nadien gecodeerd en gecategoriseerd binnen enkele hoofdthema’s: detectie, aanpak en COVID-pandemie.

Resultaten: Ondanks reeds bestaande literatuur over mogelijke verbeteringen van kindermishandeling, suggereert dit overzicht grotendeels ongewijzigde problemen en aanbevelingen in vergelijking met vergelijkbaar onderzoek dat 7 jaar geleden werd uitgevoerd. Hieruit kan besloten worden dat de aangehaalde knelpunten nog steeds relevant zijn en de implementatie van aangehaalde verbeterpunten noodzakelijk zijn. Met betrekking tot COVID weerspiegelt deze studie een onduidelijke, maar zorgwekkende epidemiologie van kindermishandeling tijdens de pandemie. Problemen met kindermishandeling namen toe na de pandemie of kwamen nadien pas aan het licht. Ook voor deze situatie werden verbeterpunten aangehaald met de noodzaak tot implementatie. Deze bevindingen kunnen van toepassing zijn voor andere vergelijkbare situaties van verminderde zorgtoegankelijkheid.

Conclusie: zie resultatensectie.